

OBSAH

Úvodem	7
Intelektuálové v politice, intelektuálové v exilové politice	11
Od politikaření k diskusi? Posuny a stagnace v exilových kruzích	16
Programový impuls z domova	23
Stav diskuse k počátku roku 1952	27
Poznámky k ideovým kořenům Ripkova syntetického návrhu	41
Speciální problémy restrukturalizace hospodářství – ideové zdroje	50
Personalismus jako východisko, federalismus jako nástroj realizace Ripkova konceptu	57
Diskuse o česko-slovenském vztahu	67
Politika sebeosvobození	75
Otevřený závěr: Nové analýzy po maďarské revoluci	86
Edice	94
Návrh politických zásad a směrnic pro činnost Národního výboru svobodného Československa	97
Hubert Ripka: Co po komunismu?	103
Josef Macek: Úkoly naší hospodářské obnovy	208
Hubert Ripka: Politika sebeosvobození podmaněných evropských národů	220
How to throw down Communism and what should come after Communism. Initiatives coordinated by Hubert Ripka in 1950s (Summary)	260
Jmenný rejstřík – Name index	261

(Pozn.: Podrobnější obsah obou Ripkových spisů viz vždy první stranu příslušné edice, tj. 103 a 220.)

CONTENTS

Introduction -----	7
Intellectuals in politics, intellectuals in exile politics -----	11
From a politicking to the discussion? Advancements and stagnation in exile circles -----	16
A programme impulse from the homeland -----	23
State of discussions at the beginnings 1952 -----	27
Commentary on the idea roots of Ripka's synthetic project -----	41
Special problems of economy restructuring -----	50
Personalism as the basis, federalism as the instrument of implementation of Ripka's concept -----	57
Discussions on the Czech-Slovak relations -----	67
„Self-liberation“ policy -----	75
An open-ended epilogue: new analyses after the Hungarian revolution	86
Collection of documents -----	94
Programme draft of the National Committee of Free Czechoslovakia ---	97
Hubert Ripka: What should come after Communism -----	103
Josef Macek: Tasks of our economic policy -----	208
Hubert Ripka: Self-liberation policy -----	220
Summary (in English) -----	260
Name Index -----	261

HUBERT RIPKA

POLITIKA SEBEOSVOBOZENÍ PODMANĚNÝCH EVROPSKÝCH NÁRODŮ⁴²⁴

OBSAH

ÚVOD [221]

SELF-LIBERATION POLICY [221]

Vnitřní rezistence [221]

[Vnitřní napětí] [221]

Mezinárodní napětí [223]

Kombinace vnitřních a mezinárodních tlaků [223]

Postupné osvobozování [225]

[Proti Sovětům, nikoli proti Rusku] [225]

Rezistence – v ústředí všeho zájmu! [226]

A. PROGRAM SEBEOSVOBOZOVACÍ POLITIKY [227]

1. Federace autonomních asociací [227]

Ani kapitalismus ani etatismus! [227]

Osvobození dělníků [229]

Osvobození zemědělců [231]

Osvobození středních vrstev [233]

Osvobození byrokracie a inteligence [234]

Nová pluralistická soustava [237]

Autonomie pro hospodářství a kulturu [238]

2. Neutrální federální unie [240]

Nikoli titoismus, ale národní sjednocení [240]

Federalizace střední a východní Evropy [242]

Neutralizace střední a východní Evropy [243]

Hlavní zásady sebeosvobozovací politiky [244]

B. POMOC SVOBODNÉHO SVĚTA [245]

1. Osvobození – nikoli válkou, ale dynamickou politikou [245]

Osvobození – podmínkou míru a bezpečnosti [246]

Zranitelnost Sovětů [247]

Tlakem – ke kompromisu! [248]

2. Sjednocení Německa a osvobození [250]

Nebezpečnost aliance rusko-německé [251]

Spojit problém německý a středoevropský [252]

C. TAKTIKA SEBEOSVOBOZOVACÍ POLITIKY [254]

Graduelní osvobození [254]

⁴²⁴ Titulní strana předřazena v angličtině, s názvem spisu: „Self-Liberation Policy of the Captive European Nations“. Ke jménu autora připojeno: „Former Member of the Czechoslovak Government“, dále datace: „October, 1956“.

Plánování boje proti komunismu [255]

Potřeba sympatií Asie a Jižní Ameriky [257]

DOSLOV [258]

Prameny naděje v osvobození [258]

[1]

Úvod

SELF-LIBERATION POLICY

Jsmes přesvědčeni, že můžeme dosáhnout osvobození střední a východní Evropy bez války i v období tzv. mírové koexistence mezi Západem a Východem. Přes všechnu velikou moc, kterou nesporně disponují vládci Kremu, jejich panství není neotřesitelné: promyšlená kombinace vnitřních a mezinárodních tlaků, jimž by Moskva byla vydána, může vést k postupnému osvobození porobených národů ve střední a východní Evropě.

Oč opíráme svou naději?

Především jiným počítáme s vnitřními silami porobených národů, které se staví na odpor proti sovětské nadvládě a komunistické tyranii. Po deseti letech svého tvrdého panství Moskva shledává, že svět, jemuž vládne, je zalidněn nespokojenci a rebely.

Vnitřní rezistence

Události, k nimž došlo za železnou oponou po detronizaci Stalina, okázale potvrdily, že porobené národové žijí v latentní revoltě proti režimu, násilím jim vnucenému a násilím udržovanému: jakmile se naskytne příležitost, která se jim zdá vhodná nebo příznivá, projeví zřetelně živelnou touhu po svobodě, bezpečnosti a lepší životní úrovni. Bouře poznaňských dělníků byly krvavým protestem proti sociálnímu vykořisťování a politickému útlaku dělníků domnělou „vládou dělníků“. Studentské manifestace v Československu stejně jako demonstrace maďarských a bulharských intelektuálů dosvědčily žalostný krach totalitních „inženýrů duší“: duchamorné komunistické glajchšaltování neudusilo, nýbrž naopak roznítilo v hlavách a srdcích znevolaňených duševních pracovníků touhu po svobodné tvorbě a nezávislém myšlení do nebyvalé žhavosti. Projevy nespokojenosti a kritického myšlení ozvaly se i v sovětském Rusku samotném. Všude, kde k tomu byla příležitost, projevila se touha zvednout železnou oponu, vyrazit ven z vnucené izolace a navázat nerušené styky se svobodným světem.

Vnitřní napětí

Není-li pochybnosti, že v porobených zemích střední a východní Evropy trvají síly odporu usilující o svobodu, je neméně jisto, že v celé sovětské říši zahrnující Rusko a střední a východní Evropu vře ve větší